

Sygnatura akt I C 298/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca : SSR Violetta Olborska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Jolanta Ostrowska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2017 r. w Brzezinach

na rozprawie sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko H. W.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 kwietnia 2016 r. w sprawie I (...)

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda (...) z siedzibą w W. na rzecz adwokata J. J. Kancelaria Adwokacka J. J., (...), ul. (...) kwotę 2400zł(dwa tysiące czterysta)złoty tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu oraz kwotę 552(pięćset pięćdziesiąt dwa) złote tytułem podatku Vat .

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 marca 2016r. (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty od H. W. kwoty 12633,95 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 12633,95 zł. od dnia 4 marca 2016r. do dnia zapłaty, zasądzenie kosztów procesu i kosztów zastępstwa procesowego.

Powód wskazał, że dochodzona wierzytelność wynika z braku zapłaty zobowiązania powstałego z tytułu umowy bankowej o nr (...) zawartej w dniu 25 kwietnia 2001r. pomiędzy pozwaną a (...) będącym poprzednikiem prawnym (...) z siedzibą (...). Nadto podniesiono, iż przedmiotowa wierzytelność została przelana na powoda w skutek umowy przelewu wierzytelności w dniu 24 lutego 2015r. przez (...) siedzibą w K..

/pozew – k. 2 – 4/

Nakazem zapłaty z dnia 22 kwietnia 2016r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

/nakaz zapłaty – k. 46/

W dniu 16 maja 2016r. pozwana złożyła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty. Pozwana podniosła, iż pożyczka została zawarta w 2001r.

/sprzeciw – k. 50, k.59 – 60 verte/

W odpowiedzi na sprzeciw powód wniósł jak w pozwie. Jednakże z uwagi na sytuację osobistą pozwanej powód wniósł o rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty, podtrzymując jednocześnie żądanie zwrotu kosztów procesu, według norm prawem przepisanych.

/pismo – k. 74 – 74 verte/

Pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa, podniósł zarzut przedawnienia roszczenia wskazując iż od 5 – 8 lat pozwana nie płaci, nikt jej nie wzywa do wzywał do zapłaty tych należności.

/protokół z rozprawy – k. 94- 95, nagranie czas: 00:01:29 do 00:02:32/

Pozwana ponownie wskazała, że umowa zawarta była w roku 2001 albo w 2002r.. Podniosła, że w 2002r. została zwolniona z pracy i nie spłaca należności, gdyż nie ma z czego. Nikt nie wzywał jej do zapłaty należności.

/protokół z rozprawy – k. 94 – 95, nagranie czas: 00:03:01 do 00:04:43/

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwaną H. W. łączyła z (...) Filia W. umowa pożyczki gotówkowej z dnia 25 kwietnia 2001r. Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki w wysokości 4034,52 zł. wraz z odsetkami w 18 – stu ratach miesięcznych wynoszących 268,13zł. Spłata rozpoczynała się od miesiąca maja 2001r., raty płatne były do 25 każdego kolejnego miesiąca. Odsetki od zadłużenia przeterminowanego ustalono na dwukrotność stopy kredytu lombardowego w NBP. Na podstawie §6 umowy Bank mógł postawić całość zobowiązań z tytułu pożyczki w stan natychmiastowej wykonalności w przypadku niedotrzymania przez pożyczkobiorcę umownych terminów spłaty co najmniej dwóch rat pożyczki.

/dowód: umowa - k.40 /

Pozwana nie wywiązała się dobrowolnie z obowiązków, które przyjęła na siebie w związku z zawartą umową pożyczki. W dniu 25 października 2002r. został wystawiony przeciwko pozwanej przez (...) z siedzibą (...) bankowy tytuł egzekucyjny który został opatrzony klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim Wydział I Cywilny z dnia 14 lutego 2003r. w sprawie I (...) z dnia 26 maja 2010r. w związku z brakiem spłaty wszystkich zobowiązań określonych umową z dnia 25 kwietnia 2001r. Na poczet w/w tytułu wykonawczego na rzecz wierzyciela wyegzekwowano i przekazano kwotę 1150,90zł. Ostatnią kwotę wyegzekwowano 5 czerwca 2013r.

/dowód: postanowienie SR w Brzezinach z dnia 26 maja 2010r. – k. 42, bankowy tytuł egzekucyjny - k. 42 verte, postanowienie wraz z adnotacją Komornika - k. 76 – 76 verte/

Powód nabył wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi na podstawie przelewu z dnia 24 lutego 2015r.

/dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 15 – 18, załącznik nr 3 do Umowy przelewu wierzytelności z dnia 24 lutego 2015r. – k.29 - 30/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd oddalił powództwo uznając zgłoszony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie zaprzeczyła istnieniu wykazywanej przez powoda wierzytelności. Pozwana potwierdziła, iż w zasadzie od samego początku nie miała możliwości spłacać zaciągniętej należności z tytułu pożyczki tj . na rzecz pierwotnego wierzyciela , gdyż w 2002r. straciła pracę i nie miała środków finansowych.

Z pewnością pozwana nie przekazywała żadnej kwoty z tytułu spłaty powodowi po przelewie, który nastąpił w 2015r. a ostatnia ściągnięta w drodze egzekucji należność pochodzi z roku 2013r.

Sąd uznał za prawdziwe twierdzenia powoda o istnieniu wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki w dochodzonej w pozwie wysokości. Wierzytelność została przez nabywcę wykazana. Dochodzone przez powoda roszczenie uległo jednak przedawnieniu w całości.

Zgodnie z art. 720 §1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej ilości. Kodeksowa definicja pożyczki wskazuje, że świadczeniem dającego pożyczkę jest przeniesienie na własność biorącego pożyczkę określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku i wykonanie tego świadczenia pożyczkodawca powinien udowodnić. Natomiast biorący pożyczkę powinien wykazać, wykonanie swojego świadczenia w postaci zwrotu tej samej ilości pieniędzy albo tej samej ilości rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zważyć należy, że spłata pożyczki przez pozwaną miała nastąpić w ratach. Przy spłacie ratalnej termin przedawnienia liczy się osobno dla każdej z rat. Natomiast przy spłacie ratalnej termin przedawnienia liczy się osobno dla każdej z rat, w zależności od daty, w jakiej rata miała zostać spłacona. Jeżeli natomiast nastąpiło wypowiedzenie umowy i postawienie w stan natychmiastowej wymagalności całego niespłaconej kwoty z tytułu pożyczki, termin będzie się liczył od daty, w której bank zobowiązał dłużnika do spłaty całej należności.

W przedmiotowej sprawie kwota pożyczki stała się wymagalna z dniem 26 października 2002r. Pozwana została zobowiązana do niezwłocznego zwrotu całej pożyczki wraz z należnymi odsetkami. Powyższego nie wykonała. Nadto wobec pozwanej zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne, w którego toku na rzecz pierwotnego wierzyciela wyegzekwowano część należności.

Zgodnie z art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Należy przyjąć, iż cała pożyczka została postawiona w stan wymagalności z dniem 26 października 2002r. z upływem 18 raty pożyczki. Bieg przedawnienia został przerwany przez powoda po raz pierwszy poprzez złożenie pozwu tj. w dniu 31 marca 2016r. zgodnie z art. 123 §1 pkt 1 k.c.

Mając powyższe na względzie podnieść należy, że w dniu wniesienia pozwu –31 marca 2016r. upłynął 3 letni okres przedawnienia zapłaty od wymagalnego najpóźniej w dniu 26 października 2002r. W świetle art.118 k.c. roszczenia powoda, które związane są z działalnością gospodarczą przedawniają się z upływem lat trzech od dnia wymagalności całej pożyczki. Wraz z roszczeniem głównym przedawniają się roszczenia uboczne, w tym roszczenie o odsetki, więc nie może być skutecznie egzekwowany obowiązek zapłaty odsetek od rat wymagalnych przed dniem 15 września 2012r. Roszczenie o odsetki za opóźnienie naliczone od należności głównej przedawnia się natomiast najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (tak SN w uchwale składu 7 sędziów z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04, OSNC Nr 9 z 2005 r., poz. 149 i w wielu innych późniejszych orzeczeniach).

W ocenie Sądu przed dniem 31 marca 2016r. przerwanie biegu przedawnienia nie nastąpiło wobec strony powodowej. Wszelkie działania banku polegające na wyegzekwowaniu należności od pozwanej nie odniosły skutku dla nabywcy wierzytelności, który nie był stroną umowy kredytowej (bankiem). Stwierdzić należy, że przerwanie biegu przedawnienia nastąpiło w stosunku do pierwotnego wierzyciela, na rzecz którego dana czynność tj. nadanie klauzuli wykonalności BTE, czy wszczęcie egzekucji została podjęta. Nie nastąpiło natomiast w stosunku do nabywcy wierzytelności. Do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy bowiem identyczność wierzytelności, niezbędna jest także identyczność podmiotu (Wyrok SO w Łodzi z 13 stycznia 2016r. III Ca 1891/15 Portal Orzeczeń SO w Łodzi). Podnieść należy, że szczególna ochrona prawna w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego (obowiązująca do 1 sierpnia 2015r.) nie rozciąga się na inne podmioty, nie będące bankami. Bankowy tytuł egzekucyjny nie jest dowodem istnienia i wysokości jakiegokolwiek wierzytelności, a co za tym idzie istnienie objętej nim wierzytelności podlega w postępowaniu sądowym ogólnym regułom dowodzenia i nie korzysta w tym zakresie z żadnego uprzywilejowania. Cesjonariusz nie będący bankiem winien liczyć się z tym, że z uprawnienia przyznanego wyłącznie bankom nie będzie mógł skorzystać a dochodzić wierzytelności będzie musiał w sądowym postępowaniu rozpoznawczym, co jest konieczne z punktu widzenia zasad praworządności.

Po upływie terminu przedawnienia, ten przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Jednocześnie strona powodowa nie wykazała, by zaistniały inne okoliczności, z których wynikałby fakt przerwy biegu terminu przedawnienia lub też zrzeczenia się zarzutu przedawnienia przez pozwanego.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji na podstawie na podstawie umowy pożyczki łączącej pozwaną z pierwotnym wierzycielem oraz na podstawie art. 509§1 k.c. i 118 k.c.

O kosztach postępowania, w tym kosztach sądowych Sąd orzekł zgodnie z zasadą wynikającą z art. 98 k.p.c. Koszt wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu reprezentującego stronę pozwaną wyniósł 2952zł (2400zł + 23% podatku VAT), obliczony został zgodnie z §6 ust. 5 w zw. z §2.ust. 3 Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.)